Butlla Paulina - Farnese - Sublimis Deus

Autor:
Data de publicació: 20-07-2021

Sublimis Deus o butlla Paulina va ser una butlla papal de Pau III, datada el 9 de juny de 1537. 1, que prohibeix l'esclavitud dels amerindis" i de tots els altres pobles que després puguin ser descoberts".

Les Paulines establertes per Pau III, Alexandre Farnese que fou papa de 1534 a 1549, restaurador de la Inquisició a Itàlia, són cartes o despatxos d'excomunió que s'expedeixen en els tribunals pontificis per al descobriment de quelcom que se sospita haver estat robat o ocultat maliciosament.

Pau III. Alexandre Farnese

Sublimis Deus o butlla Paulina va ser una butlla papal de Pau III, datada el 9 de juny de 1537. 1, que prohibeix l'esclavitud dels amerindis " i de tots els altres pobles que després puguin ser descoberts".

Utilitza gairebé els mateixos termes que en la seva carta Veritas ipsa al cardenal Juan Pardo de Tavera,arquebisbe de Toledo.

Confusió amb Paulinas
Les Paulines establertes per Pau III -Alexandre Farnese que fou papa de 1534 a 1549, restaurador de la Inquisició a Itàlia- són cartes o despatxos d'excomunió que s'expedeixen en els tribunals pontificis per al descobriment de quelcom que se sospita haver estat robat o ocultat maliciosament.

Context

En aquesta butlla papal,el papa Pau III va condemnar enèrgicament la pràctica del'esclavitud,una pràctica renovada des del descobriment del Nou Món i la voluntat dels espanyols d'esclavitzar les poblacions indígenes. Pau III denuncia una pràctica tan directament inspirada en l'enemic de la humanitat (Satanàs),que demostra clarament la seva manca de procrastinació en aquest punt. No obstant això, no només es va apoderar de la Reforma, sinóde l'Anglaterra d'Enric VIII,en delicadesa amb el Papa, segrestada de Roma el 1534 creantanglicanisme. Així, la veu del Papa ja no té sobre els sobirans cristians l'efecte disciplinari que va tenir en l'època de Teodosi,o fins i tot uns quants segles abans

(per tant, la prohibició per part de Roma de l'arquebuse sempre va ser una carta morta).

La condemna papal va prohibir l'esclavitud rebutjant qualsevol distinció entre els drets fonamentals dels cristians i els de les poblacions no cristianes, però preocupa sobretot l'esclavitud dels indis sense esmentar la de les poblacions negres.2. Els sobirans pretenien creure que les poblacions africanes no estaven preocupades. A més, només van ser segrestats, és cert, per les poblacions no cristianes de l'època. La butlla papal va ser, sense sorpreses, completament ignorada pels governants no catòlics. El papat es va resignar a l'immobilisme per no perjudicar massa les potències colonials que es van mantenir lleials a Roma davant els països protestants i Anglaterra.2 que aquesta força laboral lliure augmentava ràpidament el poder econòmic. No obstant això, va retenir els seus missioners.

Els textos cristians anteriors eren ambigus: la paraula llatina servus simplement es referia a un servent, sense especificar la seva condició. El cristianisme també havia sorgit en una societat romana on es permetia l'esclavitud, i on els esclaus estaven entre els primers cristians, després clandestins. Posteriorment, el discurs de Sant Agustí3 també pesava molt en l'equilibri. Édouard Biot creu que la "doctrina primitiva" del cristianisme4, que es materialitza en l'Epístola de Sant Pau als Gàlates ("Aquí no hi ha més jueus o grecs, no hi ha més esclaus ni lliures, no hi ha més homes o dones, però tots estan en Jesucrist"), també podrien ser utilitzats pels opositors a l'esclavitud. No obstant això, l'abolició de totes les distincions religioses entre homes i dones no va significar l'abolició dels seus respectius rols socials.

Aquesta ambigüitat dels textos bíblics sobre l'esclavitud va ser aprofitada per ambdues parts: justificació de l'esclavitud negra per als esclaus recordant la maledicció de Cham,la disputa per l'antiesclavisme basada en la idea que tots els homes són iguals davant Déu, llavors5.

Text complet (en versió francesa)

"Papa Pau III,a tots els fidels cristians als quals arribarà aquest escrit, salut en Crist nostre Senyor i benedicció apostòlica.

El Déu sublim estimava tant la humanitat que va crear l'home amb tanta saviesa que no només podia participar en les benediccions de les que gaudien altres criatures, sinó també estar dotat de la capacitat d'arribar al Déu inaccessible i invisible i de contemplar-lo cara a cara; i com que l'home, segons el testimoni de les Sagrades Escriptures, va ser creat per degustar la vida i l'alegria eterna, que ningú no pot aconseguir i preservar només a través de la fe en El nostre Senyor Jesucrist, cal que posseeixi la naturalesa i facultats que el fan capaç de rebre aquesta fe i que qui es vegi afectat per aquests regals ha de poder rebre aquesta mateixa fe.

Per tant, és inconcebible que qualsevol persona amb tan poca comprensió que, desitjant fe, se li privi de la facultat necessària per rebre-la. D'on ve aquest Crist, que és la veritat mateixa, que mai ha fracassat i mai fallarà, ha dit als predicadors de la fe que tria per a aquest càrrec "Anar a ensenyar a totes les nacions". Va dir que tots, sense excepció, per a tots són capaços de rebre les doctrines de la fe.

L'enemic de la humanitat,que s'oposa a tots els bons fetos per portar els homes a la seva desaparició, veient i envejant això, va inventar un nou mitjà pel qual podia obstaculitzar la predicació de la paraula de Déu per a la salvació dels pobles: Va inspirar als seus auxiliars que, per complaure'l, no van dubtar a publicar a l'estranger que els indis d'Occident i del Sud, i altres pobles dels quals recentment hem pres consciència, haurien de ser tractats com bèsties de càrrega creades per servir-nos, al·legant que són incapaços de rebre la Fe Catòlica.

Nosaltres, encara que indignes d'aquest honor, exercim a la terra el poder del Nostre Senyor i busquem amb totes les nostres forces portar les ovelles col·locades fora del seu ramat en el plec del qual som responsables, considerem en tot cas que els indis són veritablement homes i que no només són capaços d'entendre la Fe Catòlica. , però que, segons la nostra informació, estan molt ansiosos per rebre-la. Amb la voluntat de proporcionar a aquests mals els remeis adequats, definim i declarem per aquesta carta apostòlica, o per qualsevol traducció que pugui ser signada per un notari i segellada amb el segell de qualsevol dignatari eclesiàstic, a la qual se li donarà el mateix crèdit que a l'original, que qualsevol cosa que s'hagi pogut dir o s'hagi dit al contrari , els anomenats indis i tots els altres pobles que més tard puguin ser descoberts pels cristians, de cap manera poden ser privats de la seva llibertat o possessió de la seva propietat, fins i tot si romanen fora de la fe de Jesucrist; i que puguin i han de gaudir, lliurement i legítimament, de la llibertat i possessió de la seva propietat, i que en cap cas haurien de ser esclavitzats; si això passés malgrat tot, aquesta esclavitud es consideraria nul·la i nul·la.

En virtut de la nostra autoritat apostòlica, definim i declarem per aquesta carta, o per qualsevol traducció signada per un notari i segellada amb el segell de dignitat eclesiàstica, que imposarà la mateixa obediència que l'original, que aquests

indis i altres pobles es convertiran a la fe de Jesucrist per la predicació de la paraula de Déu i per l'exemple d'una bona i santa vida.

Donat a Roma, el 29 de maig de l'any 1537, el tercer del nostre Pontificat. »

Notes i referències

? Yaya Sy, Les légitimations de l'esclavage et de la colonization des Nègres, Edicions L'Harmattan, 2009 (ISBN 9782296111431, presentació online [arxiu])
? Revenir plus haut en :un i b Olivier Pétré-Grenouilleau 2004, pàg.
? "Per Sant Agustí,(ciutat de Déu,llibre XIX, capítol XV), l'esclavitud és percebuda com la sanció divina d'una falla, col·lectiva o individual" Olivier Pétré-Grenouilleau 2004, p. 68
? Édouard Biot, De l'abolition de l'esclavage ancien en Occident [arxiu], París, 1840
? Olivier Pétré-Grenouilleau 2004, pàg.

bibliografia

Olivier Pétré-Grenouilleau, Les traites négrières, essai d'histoire globale, París, Gallimard, 2004, 468 p. (ISBN 2-07-073499-4).